

Orior, ortus sum, oriri

	ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΝΕΣΤ.	orior (oreris) ¹	oriar	orere ¹ - orimini
ΠΑΡΑΤ.	oriebar	orerer ¹	
ΜΕΛΛ.	oriar	oriturus-a-umsim	oritor, oritor,
ΠΑΡΑΚ.	ortus-a-um sum	ortus-a-um sim	oriuntor
ΥΠΕΡΣ.	ortus-a-um eram	ortus-a-um essem	
Τ.ΜΕΛΛ.	ortus-a-um ero	—	
	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ		ΜΕΤΟΧΗ
ΕΝΕΣΤ.	oriri		oriens-ntis
ΜΕΛΛ.	oriturum-am-um esse oritueros-as-a esse		oriturus-a-um
ΠΑΡΑΚ.	ortum-am-um esse ortos-as-a esse		ortus-a-um
Τ.ΜΕΛΛ.	ortum-am-um fore ortos-as-a fore		
	ΓΕΡΟΥΝΑΙΟ	ΣΟΥΠΗΝΟ	ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΟ
ΓΕΝ.	oriendi		oriundus-a-um ²
ΔΟΤ.	oriendo		
ΑΠ.	oriendum	ortum	
ΑΦΑΙΡ.	oriendo	ortu	

1. Αν και το ρήμα. orior ανήκει στην 4η συζυγία, σχηματίζει την οριστ. (γ' πληθ. oriuntur) και προστακτ. του ενεστ. καθώς και την υποτακτ. του παρατ. κατά την 3η.
2. Αυτός είναι ο μόνος τύπος γερονδιακού που υπάρχει.